

Høringssvar vedr. tillæg 28 til kommuneplan 2019 - Vedvarende energianlæg i det åbne land

Vi indsender hermed vores kommentarer til det opdaterede tillæg 28 til kommuneplan 2019.

1) Definition af "større solenergianlæg" og "mindre solenergianlæg"

Af tillæg 28 til kommuneplan 2019, § 4.2.1, fremgår en definition af *større solcelleanlæg* på >1 ha. Denne definition forekommer ikke i overensstemmelse med definitionen i VE-lovens (LBK nr 1791 af 02/09/2021) §6, som er baseret på en effekt på ≥ 500 kW frem for fysisk areal.

Et moderne solcelleanlæg har en effekt på ca. 1 MW pr. ha. Et anlæg på 1 ha kan dermed have en effekt, som er dobbelt så stor som VE-lovens definition. Det er ikke hensigtsmæssigt, at der er uoverensstemmelse mellem "større" lokalplanspligtige anlæg og "større" erstatningspligtige anlæg, hvorfor det bør ensrettes.

Definitionen af *større solenergianlæg* i tillæg 28 bør således ændres til: "*solcelleanlæg >1 ha og/eller ≥ 500 kW*".

I § 4.2.18 bør *mindre solenergianlæg* ligeledes defineres som: "*solcelleanlæg ≤ 1 ha og/eller < 500 kW*".

2) Respektafstand

Af tillæg 28 til kommuneplan 2019, § 4.2.6, fremgår, at der som udgangspunkt holdes en respektafstand til nabobeboelser på 100 m for *større solenergianlæg*.

I § 4.2.18 er der imidlertid ikke defineret nogen respektafstand til nabobeboelser, for *mindre solenergianlæg* (≤ 1 ha). Dette er en mangel.

For mindre solenergianlæg, der placeres i det åbne land og som har karakter af en egentlig solcellepark (dvs. ikke blot er et mindre husstands anlæg i umiddelbar nærhed til eksisterende bebyggelse), bør en respektafstand på 100 m også opretholdes, som for større anlæg. I særdeleshed hvis anlægget placeres i umiddelbar nærhed til landsbyer/tættere beboede områder bør der tages særligt hensyn.

Som nabo til et solenergianlæg er generne (visuelle, støj, værdiforringelser, etc.) ved et anlæg på f.eks. 9900 m² omtrent de samme som for et anlæg på 10100 m². Der vil kun gælde krav om 100 m respektafstand i sidste tilfælde. Det er ikke rimeligt. Opstiller bør ikke kunne spekulere i anlæggets størrelse (og ydelse jf. pkt. 1 ovenfor) på bekostning af respektafstand til naboer.

I stedet kan der defineres undtagelser for, hvornår de 100 m respektafstand ikke gælder for mindre solenergianlæg. F.eks. kan der fraviges fra kravet ift. opstillers egen ejendom, eller hvis der er naboer, som selv er involverede i projektet.

3) Naboinddragelse og lokal forankring

I den ændrede tekst er kravet om at dialogen med lokalområdet skal indgå i den samlede interesseafvejning fjernet.

Eksisterende tekst: "*...ud fra en forudgående dialog med lokalområdet, som indgår i en samlet interesseafvejning.*"

Ny tekst: "§ 4.2.9 Realisering af større solcelleanlæg kræver en forudgående dialog i lokalområdet samt udarbejdelse af lokalplan, tillæg til kommuneplan samt tilhørende miljøvurdering."

Teksten omkring interesseafvejning bør genintroduceres, da dialog i sig selv ikke sikrer indflydelse på beslutningen. Det er naboerne, der skal leve med generne og deres interesser skal selvfølgelig indgå i den samlede afvejning af for og imod.

4) Mindre solcelleanlæg i det åbne land bør være en undtagelse

For at undgå stor spredning af mange små solenergianlæg i landskabet og dermed reducere generne for naboerne, bør kommunen bestræbe sig på, at etablere få større solcelleanlæg, frem for mange mindre. Denne intention bør fremgå af kommuneplanstillægget.

Der bør indføres en passage i § 4.2.18 om at mindre solenergianlæg kun undtagelsesvist kan placeres i det åbne land.

Dette begrundes med, at de små anlæg er problematiske for naboerne, da de ikke kræver lokalplan og ikke er reguleret under VE-loven. Dermed efterlades naboerne i et lovmæssigt tomrum, hvor de skal leve med gener og værdiforringelser, uden mulighed for erstatning/kompensation. Større anlæg er langt bedre reguleret og lovsikrer dermed naboerne langt bedre, samtidig med at de ved optimal placering, generer færre.

5) Placering af støjgivere

Det er velkendt, at solcelleanlæg udsender lavfrekvent støj fra elektriske komponenter (f.eks. invertere og transformatorer, mm.). Lavfrekvent støj er en væsentlig gene for naboer, og bør søges minimeret ved afskærmning og hensigtsmæssig placering på arealet.

Der bør indføres en paragraf, der beskriver at støjgivere skal placeres hensigtsmæssigt på arealet, længst muligt fra beboelse, og skærmes således at disse er til mindst mulig gene for naboer. Dette bør gælde for både større og mindre anlæg.

Med venlig hilsen

Anne Fuglsang Barslund & Lasse Kofoed